

1966-aj publiceras

Rekurtili

Strömma

c/o Alamo

Stockholm 2 febr. 1946.

Marie Frkatekdrasata 29

Stockholm

Federacio de Laboristaj Esperantistoj,
Amsterdam.

Estimataj samideanoj,

Mi ricevis vian cirkuleron de 21 jan., kaj la estraro de SBF komisiis al mi informi al vi kaj al IEL sian opinion pri la afero.

Jam en novembro 1939 mi sendis proponon pri pretigo de deklaro, kiu estu prezentota al venonta padkonferenco. Nun tamen la cirkonstancoj ŝanĝiĝis, kaj sinturno devas okazi al la delegitaro de la Unuigitaj Nacioj.

Sen antaŭa kontakto kun mi la Centra Oficejo de IEL antaŭ mallonga tempo dissendis proponon pri la kampanjo al la diversnaciaj komitatoj de IEL. Kaj oni informis, ke la afero urĝas. El tio mi konkludas, ke la Centra Oficejo de IEL, kiu situas en Londono, pro certaj informoj flanke de la delegitaro de la Unuigitaj Nacioj trovis la nunan momenton destre taŭga kaj tial proponis tujan efektivigon de la atako kontraŭ UN.

El tio sekvas, ke mi tuj aprobis la tekston, kiu cetere ŝajnis al mi tiel formulita, ke gravaj kontraŭdiroj ne povas esti prezentataj.

Por mi ne gravas, ĉu IEL aŭ alia organizaĵo funkcias kiel ĉefaranto de la deklaro. Se ni kritike konsideras la Esperanto-movadon kaj la Esperanto-organizaĵojn, ni devas konstati, ke por la Unuigitaj Nacioj kiel ankau por la naciaj registaroj kaj cetere ĝenerale por la tuta ne-esperantista publiko (kaj ankau por la laboristaj internaciaj fakorganizaĵoj) tute ne gravas, ĉu la Esperantista organizaĵo, kiu faras la formalan sinturnon al la oficiala instanco, nomiĝas IEL aŭ SAT aŭ UEA aŭ KELI aŭ kio ajn. Grave estas nur, ke la neesperantista publiko kontaktiĝu kun unu sola organizaĵo.

Ial mi sincere petas, ke vi, malgraŭ viaj hazitoj, bonvolu subteni la atakon kontraŭ la indiferento de la registaroj. Sed estas malkompreneble, ke se vi havas rimarkojn kontraŭ la proponita teksto aŭ kontraŭ la procedo de la transdono de la deklaroj, tiam vi nepre indiku vian opinion. Mi estas certa, ke la estraro de IEL tre objektivite konsideros viajn vidpunktojn.

Se eventuale la kampanjo - pere de la kunhelpo de ĉiuj esperantistoj - sukcesus, la gloro estos tiu de Esperanto. Ne temas pri la gloro de IEL aŭ de SAT aŭ de iu alia esperantista organizaĵo, sed pri la gloro kaj la venko de Esperanto.

Post la ricevo de la cirkulero de IEL la Sveda Esperanto-Federacio tuj kontaktiĝis kun la Sveda Laborista Esperanto-Asocio, kies prezidanto estas k-ado Gunnar Rosell, kaj ni interkonsentis pri samtempa aperigo de favoraj artikoloj en niaj svedaj Esperanto-gazetoj. La gazetoj ĝuste nun estas presataj kaj estos dissendataj post kelkaj tagoj. Samtempe la deklaroj, kiuj parte portas la nomon SBF kaj parte la nomon SLEA estos dissendataj tra la tuta lando.

2 febr. 1946.

Al: Federacio de Laboristaj Esperantistoj,
Amsterdam.

En Svedlando ni starigis tre harmonian kontakton kaj kunlaboron inter SEF kaj SLEA, kaj ni provas aperigi tiel, ke la ĝenerala publika havas percepton pri unueciga movado, kio certe estas granda manĝo por nia movado.

Esperanto, ke mia supra klagigo ne nur donis al vi sufiĉe klaran bildon pri la opinio de ni svedoj, sed ke vi ankaŭ - eĉ se vi principe ne konsentas pri la formala procedo - Bonvolos kunhelpi por atingi plej bonan rezulton de la kampanjo. Eble Esperanto ĝuste nun havas unikan ŝancon, kaj tiun ni nepre devas utiligi.

Kun samideanaj salutoj

L. Malmgren,
Prezidanto de Sveda Esperanto-Federacio.